

L'IGUALADÍ

Al renuar la tasca tan profitosament començada pels nostres enyorats predecessors, no ens mou altre afany, que el d'ésser dignes continuadors del seu esforç i del seu delit.

ÈPOCA VIII

PORTANTVEU SETMANAL D'ESQUERRA REPUBLICANA

NÚM I

IGUALADA, 14 D'ABRIL DE 1933

P Ò R T I C

Sense tenir els mèrits per a fer-ho amb la galanesa que la modernitat dels temps exigeixen, anem a fer la presentació de L'Igualadí en la seva vuitena reaparició. Sabem que els llegidors tenen de perdonar-nos l'atreviment, i, en justa compensació serem breus.

Voldríem limitar la nostra tasca del moment, a una senzilla salutació, que té d'ésser la més cordial i afectuosa pels amics, pels íntims companys de causa que en les hores amargues de lluita hem tingut al costat encoratjant-nos fins a assolir la victòria que avui en el segon aniversari de la proclamació de la República, volem celebrar amb tota esplendidesa i engalanats amb els millors ropatges. Hem posat tota la confiança en les joventuts que corulles d'entusiasme vindran a renovar la vella tasca, perfeccionant-la fins a obtenir plenament, per a la humanitat tota, la nostra il·lusió d'un major benestar, i un regíme de Llibertat i completa Autonomia per a la nostra terra. Per a tots, vells i nous col·laboradors de nostre ideari polític, sigui la salutació de L'Igualadí, una fraternal abraçada que segelli un pacte de camaraderia, que ja mai pugui desgranar-lo cap mala cisanya, fins a conquerir el cim de les nostres aspiracions.

Es deure de civilitat saludar a tothom, amics i enemics i amb el major respecte i sense la més petita recança, ho fem, però, remarcant que la nostra primera encaixada seguirà essent respectuosa pels contradictors o polemistes que de bona llei vulguin combatre les nostres teories. Gelosos en el nostre dret a opinar, serem respectuosos en les opinions alienes, a l'extrem de creure amics els qui, combatent-nos en lluita noble, procurin convence'ns, sense la pretensió d'imposar-nos. Pels que tinguin aquesta pretensió, pels que són professionals de la calúnnia i pels que sols saben insultar, vagi per endavant, en lloc d'una cordial salutació, el nostre despreci, declarant-los la guerra sense pietat.

I aquí posem final a la nostra presentació, ja que no ens cal exposar programa. L'Igualadí és prou conegut de tothom. Serà en la nova etapa que ara comença, allò que ha sigut sempre. Setmanari fortament d'Esquerra, portantveu del Centre Republicà, defensor dels interessos morals i materials de la Ciutat i comarca, adherit al partit d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Comportament noble i justícia per a tots, és el nostre lema.

Nous Ajuntaments

Canvi de règim implica, al nostre entendre, obligació inajornable de remoure, d'estructurar de bell nou tots els organismes que del mateix depenguin. Es per tots els indrets, és per tots els recones, que ha de flairar-se la influència benefactora que precisament aquest nou règim deu reportar. La realitat vivent ha fet que aquest nou règim sigui la República, aspiració suprema de tota una vida. Aquesta mateixa realitat vivent ha volgut que la República, comprensiva, hagi resolt el plet de la nostra terra, amb l'aprovació de l'Estatut de Catalunya, que si bé no representa encara la concessió de l'autonomia que pregonitzem, ens permet desenvolupar-nos, amplemment, camí d'una total lliberació.

Això ens imposa uns deures i unes obligacions inajornables que no desmentixin en cap moment la bondat imponderable del què amb tant de braò i entusiasme havem defensat. És innegable que el lloc des d'on ha de sentir-se més intensament la seva influència renovadora, és el Municipi, per ésser l'organisme més natural de tots, el més viu i el més lligat i amb més íntima relació amb totes les llars, amb tots els ciutadans que el componen. De la fortitud dels Municipis en depèn la fortitud de tot el nostre poble català, que tant estimem. Cal tenir molta cura en la tria dels ciutadans que l'hagin de constituir. És un lloc d'abnegació i sacrifici que com a única compensació deu

donar la satisfacció d'un deure acomplet. És precís que tots els homes de bona voluntat, esquerrans, liberals, humanistes, es donguin ben bé compte de l'actual moment en què vivim. De per tot arreu d'Europa, de per tot arreu del món, es plantegen greus problemes d'ordre econòmic i social, que semblen ésser l'inici d'una nova civilització, que remogui i esmicoli moltes de les injustícies actuals. El poble català no pot escapar-se d'aquests trontolls. Des dels Municipis molt pot fer-se per encarilar aquests greus problemes amb el màxim respecte a les persones i sens descuidar l'acatament més pregon a l'interès de tots, a l'interès general. Deu treballar-se sens descans per a establir tots aquells serveis d'assistència social que calguin, a fi de què tant el poderós com l'indigent trobin aquella mateixa acollida aconhortadora que omplena una ànima d'optimisme. El Municipi protector i amparador de totes les llars, deu procurar no pugui ficar-se en cap d'elles la més lleu desesperació malesfruga al veure's sense mitjans per omplir el rebost. Cal atendre aquest paorós problema que engendra tota classe d'odis contra una societat que ho fa possible. Cal exigir des del Municipi una molla més de justícia social i recercar amb amor els sacrificis que cal imposar als que poden, per llur situació, a fi de curar aquests mals que es traduïrien, forçosament en malvestats.

Havem estudiat avui solament aquests dos aspectes de la vida municipal. Sense que volgum negligir els altres aspectes també importantíssims, entenem que aquests dos sols, imposen als homes d'esquerra un percatament especial de la importància cabdal que tenen els Municipis obligats a seguir el pas dels dies en que vivim.

Calen homes de bona voluntat; de tremp per a fer front a tota mena d'impostura que els interessos creats i els esperits mesquins puguin inventar; homes liberals, esquerrans, oberts a tota innovació, capacitats de la seva responsabilitat, nets de tota vanitat i de tota rancúnia; humans i lligats en estreta germanor amb tots els homes progressius.

Així aconseguirem fer palpables els beneficis i aventatges del nou règim.

Mitus.

Carta de Barcelona

Salutació a «L'IGUALADÍ»

La primera notícia de la reaparició de «L'Igualadí» ha estat per a nosaltres impressionant. Hem sentit una mena d'emoció comparable, quasi bé al miracle d'una resurrecció. Totes les campanes de la nostra joia han repicat, i han xiulat totes les sirenes de la nostra benvinguda.

I és que, amics, no n'hi ha per menys. Els igualadins absents de la nostra terra que no hem arreat conat els sentiments de patriotisme i servem encesa la llàntia del nostre liberalisme, necessitavem que una veu igualadina i liberal atíés el foc del nostre entusiasme.

Cap altra veu no podia ésser-nos més grata que «L'Igualadí», record venturós del temps heroic del republicanisme desinteressat; penyora inesborrable de les nostres lluites contra tot el què significués un pas enrera; baluart de la nostra fe en els destins del proletariat; bandera desplegada, orgullosa, a tots els vents, del nostre abrandat amor a la Pàtria...

Tanmateix, però, per al que signa, aquesta reaparició té un caire sentimental que la fa doblement interessant. L'etapa anterior de «L'Igualadí», a despit de la bona voluntat esmerçada, va finir a les nostres mans. Va morir, no per manca d'entusiasme, si no com moren, a voltes, aquestes publicacions: per circumstàncies materials. Però va morir la matèria, no pas l'esperit, i heus ací com aquest esperit ha trobat fatalment un altre cos. Igualadins, que no torni a morir!

I ara, deixeu-me dedicar un record d'enyorança a un dels que també darrerament varen col·laborar a «L'Igualadí» amb més fervor i que avui no ens podrà acompanyar en la nostra joia: el malaguanyat igualadí Sebastià Freixas, esperit generós, bon republicà, gran liberal i fervent patriota. No sabem si la Igualada democràtica ha retut algun homenatge a la seva memòria, però sabem que se'l mereix.

Que «L'Igualadí» serveixi al catalanisme, defensi la República, treballi al costat de la llibertat, de la democràcia i de les reivindicacions obreres i serà benvingut i heurà bé de la Pàtria i dels homes de bona voluntat!—Joan Camps.

Barcelona, Abril de 1933.

Al primer ciutadà de Catalunya, venerable Francesc Macià: als ciutadans diputats i bons amics nostres, senyors Aragai i Riera: al batlle de la ciutat Sr. Biosca i demés autoritats de la República, ens plau fer-los-hi present el nostre sincer reconeixement a la seva personalitat, bo advertint, que estarem sempre al seu costat, en tot allò que d'una manera específica, tendegi a l'afermament avenç del règim i el benestar social i polític del poble.

Diputats de Barcelona - Xarxa de Municipis